

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2023 r.
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,
sprawy **K. W.**, skazanej z art. 207 § 1 k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 czerwca 2022 r.,
sygn. IX Ka 371/22, utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
z dnia 30 września 2021 r., sygn. XIV K 494/18,
na podstawie art. 531 § 1 zd. pierwsze k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazaną K. W. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanej K. W. adw. K. K. należało pozostawić bez rozpoznania — jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy tylko nadzwyczajnych środków zaskarżenia wnoszonych z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1

k.p.k.) oraz kasacji wnoszonych przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

W zapadłym w sprawie wyroku sądu *a quo* (utrzymanym następnie w mocy zaskarżonym obecnie kasacją wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. IX Ka 371/22), za przypisane skazanej czyny zakwalifikowane jako przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. wymierzono K. W. jednostkowe kary ograniczenia wolności; finalnie kary te zostały połączone w karę łączną dwóch lat ograniczenia wolności (pkt. IV wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 30 września 2021 r.).

W kasacji wniesionej przez obrońcę — co jednoznacznie wynika tak z treści zarzutów zawartych w *petitum*, jak i z jej części motywacyjnej — nie nawiązano do żadnego z uchybień określonych w treści przepisu art. 439 § 1 k.p.k. Tak zredagowana kasacja — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. — jest niedopuszczalna. W efekcie musiało to skutkować pozostawieniem jej bez rozpoznania na podstawie brzmienia przepisów art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. a *contrario*.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (pkt 1), obciążając jednocześnie — na zasadzie art. 637a k.p.k. w zw. art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. — kosztami postępowania kasacyjnego skazaną K. W. (pkt 2).

[f.n]

